

DISPUTATIONEM PHYSICAM,
Evolventem Qv.

NUM DÆMON
CUM SAGIS GENE-

RARE POSSIT,

Numine div. favente

In Celeberrima Leucori,

SUB PRÆSIDIO

DN. M. JOHANNIS WOLFII,

Lobej. Sax.

Præceptoris, Fautoris atq; Amici

fui honoratissimi,

Publicæ συµφιλοτινέντων disquisitioni

d. XVI. Decembr. Anno M DC LXXVI.

submitte

JOHANN. PAULUS REINECCIUS,

Hering - Thuringus,

In Auditorio Vet.

Hor. Antemer.

WITTENBERGÆ,

Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI.

A. 5096.

2

58

Summè admirandum est, quod res naturâ suâ ad interitum vergentes Deus gloriosus generationis beneficio à miserabili illa liberaverit labe & clade: Quod vivat Homo in Homine, Brutum in Bruto, frutex in frutice, planta in plantâ, *Hoc opus illud est quod omnium aliorum Naturæ operum admirationem longe superat & Intelligentiam illam non errantem vel digitò monstrat & ostendit, efferimus Verba B. Sperlingii Physici suo tempore sagac. Instit. Phys. Libr. 6. C. 6. de Generat. & Corrupt. ad Prac. ingen. p. 897.* Sed magis adhuc admirandum, imò longè supra admirationem est positum, quod Dæmon Simia Dei & infelicissimus divinorum operum Imitator, dixerim, Contrectator, conspurcator, non orubescat, ea quæ Deus in Natura primò voluit posita locò, hostiliter adgredi &, ultra bestiales, pedibus conculcare spurcissimis, horrendis. Reservavit sibi Naturæ Autor in & cum eâ Generationis opus solus exercere. Sed quo non trahit astutia Diabolum? Præsto est, &, si generationem non pessundare penitus potest, vel conspurcatam saltem dat, vel elumbem atq; ignobilem reddit, jactitans, se cum suis (quod superbus ille Spiritus Sagis potissimum persvadet) respectu generationis, idem posse quod Deus cum Naturâ. *Sed quis Physicorum hæc toleraret Verba Thraconica è Stygio flumine eructata? quis non apertos ipsius lusus & fallacia aperiret Phantasmata? Est proinde agemus breviter & pro ingenii modulò de Qwestione istâ: Num Dæmon cum Sagis verè generare possit?* Veræ Generationis promus Condus & unicus Conservator, Deus, gratiosam nobis præstet adfistentiam!

SECT. I. Exhibens Aut. OPIN.

1. **E**xistimant nonnulli Dæmonem verè cum Sagis non tantum congregari; sed etiam ob surreptum aliunde semen verè cum iis generare non secus ac si Vir cum Muliere congressum habuisset. *Paulus scilicet Gbirlandus de Sortileg. qv. 7. n. 12. Bodin. Demonom. l. 2. C. 7. Martinus Delrio Disqvif. Mag. l. 2. qv. 15,*

2. Alii concludunt ab Effectu ad Causam ita Inferentes; si datur Effectus cum Sagis Dæmoniacus, dabitur procul dubio etiâ

non tantum congressus sed etiam generatio demoniaca, confundentes cum Congressu generationem. Id non tantum faciunt jam, modò citati Autores sed cum iis omnes illi qui Partus monstruosos è Congressu Satânico cum Sagis productos, similes vermibus bufonibus, serpentibus quos Elben / l. böse Dinger vocant, veros partus esse provenientes à verà generatione inter Sagas & Daemonem intercedente.

3. Alii etsi verum semen in & ex sua natura Daemonem non habere admittant; Refugiunt tamen ad illud in Corpore adsumto, eumque id vel defuncti Corpus, vel conflatum ex aëre & aliis vaporibus esse possit. Dicunt quia prius posse ex substantia adsumti cadaveris semen relictum ex sugere, *que sententia est Petri Paludani & Martini Arelatensis citante Nic Remigio Demonolatr. L. 1. C. 6. p. 24.* Quia posterius verò posse vel succubum agere, & semen à Viro Incubò communicatum rec pere, vel illud oppositis multis speciebus phantasticis, à Viro prolificere prole tumq; fecundum retinere idque prolificum in alvum sive locum foemineum, eò tempore, quò scit eam ad concipiendum esse aptissimam, inferre & sic generare, utut non per Semen tanquam quandam Daemonis partem, tamen per semen aliunde surreptum. *Hinc nonnulli istiusmodi generationis Causam Daemonem non tam faciunt causam principalem quàm Instrumentalem, vel rectius non tam causam physicam quàm Moralem.* Autores pro hac sententia non citabo omnes, sufficiat unicui Roder. de Arriag. Diss. 1. de Generat. Sect. 4. n. 41. p. 369. & n. 48 p. 370. Ubi admittit illos esse eorum filios à quibus semen, à Diabolo susceptum, est decisum.

4. Alii verò (ut tempus citandis sententiis non nimium absumam) veram generationem Daemoni cum Sagis factam planè denegant. In Hic vero sententia scinduntur in duas partes (a) *Alii ita inficiantur Generationem Daemonis, ut etiam nullum ipsius cum Sagis congressum autumant.* Conf. potiss. l. c. Remig. & plures alios. (b) *Reliqui verò admittendò verum (licet non raro etiam detur phantasticus) Daemoni congressum, negant tamen veram ab ipso causatam generationem, è quibus est August. L. 15. de Civ. D. C. 15. Damasc. L. 2. de fide C. 3. B. Lutherus ad C. 6. Genes. & in Sermonibus Menf. Tit de Diabolo ejusq; operibus, cujus verba sufficiat jam citasse quando inquit: Wie werden aber die Kinder gezeuget; darauff sage ich*
alios

also/ daß diese Söhne sind auch Teuffel gewesen/ haben solche Isber
 gehabt wie die Mutter. Es ist warlich ein greulich/ schrecklich Exem-
 pel/ daß der Satan die Leute so kan plagen/ daß er auch Kinder zeu-
 get. Also ist auch mit dem Teuffel in Wasser/ der die Menschen zu
 ihm hinein zeucht/ als Jungfrauen und Mägde/ mit solchen er dar-
 nach zühält/ und Teuffels-Kinder zeugt/ ic. paulò post dicit Gott
 gebraucht/ der Menschen zur Schöpfung als ein Mittel/ und durch
 dieselbe wircket Er allein / und nicht durch den Teuffel/ darum so
 müssen gestohlene Kinder seyn/ wie denn der Teuffel wol Kinder
 stehlen kan/ wie man bißweilen Kinder in 6. Wochen verleuret/ oder
 müssen Suppositi seyn/ Wechsel-Kinder/ die denn die Sachsen Riel-
 Kröpffe nennen/ ic. *Conf. etiam pro hac sententiâ B. Carpov. in*
Pr. Cr. P. 1. qv. 49. num. 39. & qv. 50. n. 66 B. Sperlingium & cum eo Sa-
niores alios, quorum sententiâ & nos moti firmis rationibus, insistimus.

SECTIO II exhibens Term. EXPOSIT.

1. **E**X ipso quæsito & præmissâ Autorum opinione quilibet haut
 difficulter colligit nos non de *Damone* agere, prout *spiritualis*
ipsius natura corpori adsumto excl. opponitur; Sed prout Corpus
adsumtum simul includit, estq; ipsius Actus externus sive Forma adsi-
stens habens se ad id, ratione unionis, ut movens ad rem mobilem.
 Neq; enim de priori ullâ inter diversos Autores orta est quæstio, nec
 dubium ortum nec motæ lites. De posteriori vero multos
 maxima occuparunt dubia, queis ut obviam aliquantulum eamus,
 præsentem tractationem instituimus.

2. Hic verò triplex statim non planè exterminanda Quæstio. *tum;*
An adsumat Dæmon, tum qualem, tum quomodo idē adsumere possit. Pro
prioris sententiâ affirmativâ id satis Argumenti esse existimo, quod
Dæmones homines agitantēs (sive in Corpore humano sive Beluino,
 quod & humanum non rarò fingere potest Dæmon ut Experientia
 constat, sub corpore pice ipsum se exhibuisse, dulcem Amasium for-
 mosissimo Juvini haut ab similem, nobis eodem res redit) *apparue-*
rint in Corporibus, aliàs nec palpari nec tangi potuissent; Jam verò
 Dæmoni non per essentiam, cum sit Spiritus, Corpus comperit. E-
 per adsumtionis gratiam, quicquid alii hic forè in contrarium af-
 ferant. Media verò quæstio paulò videtur esse difficilior ob diver-
 sarum sententiarum multitudinem. Interim tamen remotive dici-

mus quod Daemon non adsumat (a) *Corpus ex materiâ & formâ*
civilem ab ipso fabricatum & creatum, impossibile plane Diabolum
 fieri creatorem, quod non nisi infinito adscribi potest Deo, contra
 Iliodorum & Bedam. (b) *Corpus ex materiâ novâ, quâquam de ce-*
tero ejusdem cum materiâ Corporum humanorum sit natura, produ-
ctum, quam sententiam Iliodoro fuisse credimus. Hinc (c) *Nec*
Corpus perfectè mixtum, id enim debet loco causæ efficientis veram
 formam informantem habere, quam Daemonem perperam aliquis
 efficeret. *Assertivè verò statuimus quod Corpus à Diabolo adsum-*
tum possit esse, vel defuncti alicujus Cadaver (quanquam hic non o-
 mnis absit difficultas. Nam Diabolus sæpe in tali apparet Corpore
 quod non putredinem modò; sed ipsam etiam cinesactionem
 non rarò admisit & in suâ minima est resolutum. Jam verò im-
 possibile planè est Damoni reproducere idem numero vel etiam
 specie Corpus idq; movere, ut jam nihil de eâ moveam difficultate,
 quomodò daemon recens defuncta Corpora è sepulcris admodum
 onustis & terrâ lapidibusq; obfirmatis, absq; illorum aperitione,
 possit extrahere eaq; movere) *vel Forma Cadaver alicujus defuncti*
vel viventis quodq; referens eamq; juxta probabilissimam opinionem,
compactam ex aere, non spectato ratione essentia, sed existentia & in
statu impuro prout exhalationes & vapores nubium vel aque ei-
dem conjuncti sunt, aliàs enim, si nimis crassum, ex crassâ materiâ
 conflatum esset Corpus, non posset facilè ex hominum sensibus sub-
 duci. Neq; verò dum istiusmodi Corpus Diabolus fabricat, id vel
 generando vel creando producit, solum enim aërem dispersum con-
 gregat, ejusq; partes unit & cum vaporibus aqueis conjungit, *rectè*
animadvertente Vasquez Part. 1. Disp. 148. Hinc etiam fabri-
 cata illa Corpora propriè non sunt organica ut rectè nobiscum cen-
 set *Gisbertus Voëtius*, quæ prolixius non licet explicare. Tertia verò
 quæstio facilimè resolvitur. Distinguas modo *inter actum Unionis,*
sive rectius Unionem & Statum Unionis sive Unionem formaliter ita
dictam. Si quæris de priori, consistit assumptio corporis in potentiâ
 uniendi unius, cum altero. Si de posteriori absolvitur in actuali U-
 nione, eaq; non essentiali naturali & internâ, sed extra essentiali
 præternaturali & *ὑπερφυσικῇ*, e. scilicet quam habet forma adsi-
 stens ad aliquam rem, vel Motor ad rem mobilem. Cur singula
 hæc paucis exposuerimus docebit progressus,

3. Obs. nos in hac quæstione, paulò aliter ut in illa. Num Dæmones cum Sagis congregiantur? Sagas accipere, *scilicet in oppositione ad magos & consequenter in sensu exclusivò.* Neq; enim unquam Diabolum Viro succubum cum Viro ut cum eo fœmina, generasse & fœtum peperisse, aliquem statuisse, recordari possumus. Itaq; nec quæstio h c esse potest de Dæmone Succubo, semen suffurante, sed incubò semen surreptum, succubæ Sagæ, quam exercere Viri nunquam possunt committente. De hoc quærimus num verè cum Sagâ, non vero cum Mago quodam generet.

4. Jam quod attinet Vocem generationis. Sumitur illa vel *proprie vel improprie. Improprie vel latissime, p. pro omni productione ex nihilo vel etiam pro productione ex materia inhabili*, quo sensu Creatio & mediata & immediata Generatio dici possunt: *part. pro productione Artefactorum*, quæ hoc sensu & genita dici possunt. *p. pro generatione æquivoca, p. pro generatione accidentium*, ita meteora communiter generata esse dicuntur quæ sunt effluviorum Affectiones & accidentia. *Vel latè pro productione rei ex Subiecto aliquo quàm acceptionem explicat Rod. de Arr. c. 1 p 364.* & sic opponitur quidem Creationi potissimum primæ, non tamen secundæ & Artefactis. *Proprie accipitur vel pro generatione ut sic*, præscindente à qualibet aliâ sive naturalis fuerit sive supernaturalis, & tunc describitur *quod sit communicatio essentia*, præscindendo à communicationis modo, an scilicet fiat per veram quandam atq; realem actionem an non. An fiat communicatio vel κατὰ διανοήσιν vel κατὰ μέτρασιν, vel secundum istius numero essentia identificationem. *Vel pro generatione determinatâ eaq; finitâ*, quæ vel est Corporum viventium vel non viventium. Hic loci accipimus generationem finitam eamq; ad Viventia Corpora restrictam.

5. Paucis jam præsupponimus (missi tantisper speciosissimis Scholasticorum tricis quæ s præsentem doctrinam conspurcare non verentur) in Scholis nostris receptam & satis sufficientem Generationis definitionem. *Est ea Actio Corporis N. missi quæ sibi simile producit ex vel mediante semine ut perpetua specierum conservatio constet.*

6. Hujus Definitionis ad meliorem notitiam examinabimus Causas. 1.) *Efficientem* Ad quam non trahemus *Universalem primam Deum*

Deum, qui generationem naturæ & concessit & hucusq; conserva-
vit suumq; coinfluxum ei præstat: *Nec universales se undas*, Cœ-
lum stellas & Astra (liquidem non putamus, etiam si Diabolus pos-
set generare, Deum cum ipso coinfluere vel ad coinfluxum Astra
dirigere) *Sed Efficienti stabimus proxima, quæ in Definit. est Corpus*
Naturale, puta constans ex materia & forma naturaliter sive essen-
tialiter unitis & Ens aliquod per se constituentibus. Hoc corpus na-
turale debet esse mixtum, mixtione videlicet quæ est miscibilium in mi-
nima divisorum unio à formâ specificâ facta. Ubi notabis non quam-
libet compactionem unius vel alterius Elementi facere veram mi-
xtionem, neq; etiam genuinam mixtionem è solis Elementis fieri pos-
se quod plerique Scholasticorum opinantur. Corpus humanum
non immediatè ex quatuor Elementis sed ex semine producitur,
Semen autem è Sanguine, Sanguis è Chylo, Chylus è Cibo & potu,
Cibus & potus è Plantis & Animalibus. In quibus certe non nuda
Elementa dantur sed principia etiam chymica censemus rectè cum
B. nostro Sperlingio Instit. L. 6. C. 1. q. 4. p. 893. Hæc quæ Efficientem.
2.) Materiam & quidem hic tantum ex Quæ, quæ vel Remota, nim,
Cibus & potus in chylum mutatus, vel *Propinqua*, Sanguis è chylo
primum ab hepate formatus. *Proxima* Sanguis à fero purgatus &
dealbatus atq; in vasis seminalibus retentus, qui communi nomine
dicitur semen, idq; non infæcundum aut expers formæ (accipio e-
nim in ipsâ generatione) sed fœcundum atq; prolificum.

3. Formam, quæ est Actio Corporis naturalis & si formaliter spe-
ctatur, instantanea non successiva, physica non moralis proveniens, si
generationem perfectam ab influxu sociali spectas & manentem in eâ-
dem specie, ab agente duplici destituto quidem unitate numericâ, nun-
quam specificâ, nunquam causativâ. &c. *4.) Finem.* Et quidem
inter medius hic loci est felix Specierum conservatio, utut enim
continuo subjecta Specierum intereant atq; corrumpantur, Speci-
es tamen huc usq; nulla, vi generationis, ubi Corpora de se ad inte-
ritum vergunt, interitum est passiva *Ultimus est gloria Dei.* Quando e-
nim generatio exercetur divinum mandatum atq; præceptum exple-
tur, hoc expleto Nomen etiam divinum celebratur atq; glorificatur.

§ 7. *Cum materia generationis Proxima, intellige semen, ve-*
ram potissimum, si est prolificum & fœcundum, (reliquas hic causas
non

non sequestro) generationem efficiat & deinde loco Argumenti nobis esse possit. paucis & huius supponemus causas (1) Efficiens eaq. Remotissima scilicet Deus, Caelum & Astrum Remota totum Corpus generans Proxima Forma (loquor de generatione viventium) potentia vegetativa instructa, eaq. in & cum suis facultatibus primariis Altrice, Auatrice & procreatrice, quæ inserviunt secundarie, Attrahitrix potissimum, Retentrix & concoctrix, ad quas indivisibili nexu calor tum naturalis tum influens requiritur. (2) Materia hic potissimum venit consideranda in qua & ex qua. Materia in qua sive subiectum l. ut quod totum generans est; vel ut quod idque varium, Remotum est Arteria vocata communiter præparans per quam demittitur materia seminis ad Testium Parenchyma in quod prorsus terminatur & sunt testiculi viriles nihil aliud quam convolutio vel conglomeratio vasorum spermaticorum in hisq. plexibus Testium separatur serum a sanguine. Propter quod sunt Epididymides, quæ sunt Vas seminale continuatum incumbens extremitati testiculorum, ex his decurrit in Vas Pyramidale, ex alterâ Parte in Parastatas, vel Corpus varicosum, usq. dum excurrat in Vas deferens. Proximum sunt vesiculae seminales, vel juxta quosdam corpus glandulosum, in quod à vase deferente semen deferitur, & alias vocant Prostatas, quæ cum vehiculis seminalibus hiant in Urethrae foramen, quod Valvulam munitum, ne semen in voluntario effluat. In his partialibus Subjectis melius atq. melius semper materia seminis elaboratur, ac elaboratum demum in aliquo reservatur. *Materia ex Qua*, non est excrementum quia non annuitur animo, ut censent plurimi cholicorum cum Roder. de Arriaga sit. l. p. 272. Sed Proxima, Remotissimam enim & Remotam, Alimenta, adsumptionem chylicat onem &c mitto. est Sanguis isq. non totus nec impurus, sed nobilissima istius pars & tanta quanta ad semen natura destinat, purificata & diluta in certa vasis à sero & aliis ad semen non facientibus. Conf. Pauli Ammanni Paren. C. 4. de Anima Fac. n. 4. p. 7. (3) Forma Seminis (loquor de eo prout generationi subternitur) est vel interna & informans, ipsa videlicet Anima, καὶ αὐτὴ οὐκ ἔστιν semini ab animo generantis communicata, illucq. per nervos spiritus vitales & Animales, ad id fecundandum, derivantur; vel Externa, quæ est Corpus calidum humidum, spirituosum, album, extra sua vasa spiritus vitales statim amittens cum sint maximè volatiles. (4) Finis proprius est partim generationis scilicet absolutio, partim similis per id productio p. Nominis divini celebratio De definitione & applicatione ad præsens negotium quilibet ipse viderit.

8. Jam dist. inter generationem inchoatam seu imperfectam eamq. con-

gressui, quem concedimus, contradistinctam; & consummatam seu perfectam. Illa est actio, quâ formâ mediante aliquali suâ speciei materiâ producitur. Hæc est actio quâ totum compositum cum omnibus suis partibus producitur. Sive dist. int. generationis Terminum proximum, qui forma est, & ultimum, qui compositum totum. Quar. de utroq; in eo enim conveniunt, quod antequam aliquid produci possit, utrius; Agentis Semen prolificum conjungi legitimè debeat.

9. Hæc quâ terminos simplices. Jam ad totam quæsitam Connexionem dist. inter generationem intercedentem inter *Dæmonem & Sagas imaginariam ac fictam; & inter veram atq; realem.* Illam respectu Sagarum opinionis concedimus; Non hanc. Nimirum longo experientiae usu nondum Saga quædam est inventa cui imprægnatio contrigisset, absq; humano congressu, solo Dæmonis obscuro tremendoq; complexo interveniente. Quod hic Bodinus in Mag. Dæmon. L. 2. C. 7. de interrogatione Sagarum a Dæmone factâ respectu imprægnationis urget, nolo allegare.

10. Hinc ulterius dist. inter *implere Corpus Sagarum multis atq; variis tum oribus & inter impleri verè Corpus ipsarum profectum a Dæmone.* Quâ illud (quod etiam ex parte non raro Virginibus usu venit) potest Dæmon efficere ut credant Sagæ sese imprægnatas esse. Ubi verò tempus partu edendo appropinquat, aut Obstetricis munia obit, aut infantes aliis furripit, aut laborantibus subijcit, aut etiam Diabolus seipsum sub formâ infantum supponit. Quid enim Cambiones aliud sunt, quam lusus Diabolici sive ipse Diabolus in adsumto istiusmodi Corpore, alias aliis infantibus non essent graviores, non magis macilenti, qui ne tribus quidem aut quatuor Nutricum rum sexuictis implentur, sed tandem evanescent. Ne verò aliquis dubitet, num possit Diabolus sub formâ infantis se sistere, allegabo ex Delr. Disqv. s. L. 2. q. 5. *Historiam de puero quem per Galliciam & Austrias Hispania ante annos non adeò multos Mendicus quidam summa cum defatigatione humeris bajulabat: Cum quidam è Delrionis Comitibus eum in itinere repertum prope flumen ut transvaderet, misericordiâ motus, retrò se injumentum suscepisset, vix valida bestia eum potuit in alteram ripam exponere. Paulò post mendicus deprehensus fassus est, eum Puerum non Puerum se Diabolum fuisse, qui sibi promississet, omnes se ad eleemosynas ei conferendas pelleturum, quamdiu sic circumferretur habitu morbose pueri & fasciis involuti. Hoc verò scilicet verè impleri non potest.*

11. Hinc etiam est, quod, etiam partus nonnulli fictitii à Sagis proveniunt, pleriq; tamen eorum nunquam formam genuinam hominis sed *Bu-*
soni-

fonibus, vermibus atq; erucis similem retulerint, quod ex propria Confessione refert Carpzov. l. c. Qv. 50. in Sent. 1. ps. 21, 23, 24, 26, 29, 31. Ubi omnes iisdem ferme circumstantiis factæ wann sie mit i ren Duhlen inschaffen gehabt/ hätten sie weisse Elben bekommen so gelebet/ spitzige Schnabel und schwarze Köpffe gehabt &c. Quis verò hos effectus veros ab homine simul provenientes & non potius diabolicos dixerit, idem iudicandū de infantibus Supposititiis, quos appellant Kielfröpffe. De cetero si suffragantur obstetricibus, veros quidem eos effectus esse putamus, sed tunc nec Dæmonis nec Sagar effectus sunt, verum mulieris huius; Viri, cui subducuntur.

12. Reliqua cum ob Chartæ penuriam superaddere nequeamus, sed conflictui reservemus publico, paucis saltem adhuc præsupponimus (a) Nullam generationem, de quâ loquimur, verum, posse fieri absq; verò semine atq; prolifico (b) Corpus à Dæmone adsumtū non esse verum Corpus mixtū, & consequenter nec ex se verum semen habere, nec aliunde sublatum faciundum ob caloris absentiam retineri posse. (c) Semen extra Vasa sua emissum & non statim in locum genuinum muliebrem immissum statim Spiritus Animales, calorem & consequenter ipsam formam amittere. (d) Dæmonē se cum Corpore unire non ut forma informans sed adsistens. (e) Dæmonem phantasiam Sagarū vel maximè corrumpere posse. (f) Ut ea quæ in totâ Exegesi attulimus reticeam; Non omnem Sagarum confessionem pro certâ esse habendam, nec effectum quæcumq; esse veram Dæmonis Sagarumq; progeniem.

SECTIO III. proponens ΘΕΣΙΝ:

Θ. 1,

Dæmon cum Sagis non potest generare.

κατὰ θ.

1. **E**X Defectu veri Corporis Naturalis. Dæmon non habet Corpus verum, naturale, vivum, mixtum. E. (cum Sagu) non potest generare. Maj. prob. Generatio est Actio Corporis N. mixti. O. Actio Corpori N. præsupponit vitam. Vita non competit Dæmoni. E. nec Generatio competit Dæmoni. Min. p. supra fuit ostensa, p. ulterius demonstratur Q. non habet veras Corporis N. affectiones, veras operationes vitales miscibiliumq; cunctorum formalem Copulationem, illud non habet verum Corpus naturale &c. Atqui Dæmon E. Min. ex hucusque dictis per se patet. Maj. legitimè concludit ab Actu secundo ad primum. (2) Ex Absentia Materie Generationis, veri sc. Seminis. Ubicumq; datur verum semen (reliquis ponendis positis) ibi etiam datur vera generatio. In Dæmone non datur verum semen E. Maj. patet ex

princip. 13. Not. 12. Min. (1) *Ibi datur verum semen ubi datur vera nutritio.*
In Damone non datur vera Nutritio. E. Maj. 11. et late clare probari in, ex
 ipso Aristotele potest, quia omne generativum supponit vegetativum hu-
 jusq; potissimam in hoc passu facultatem, Nutritionem L. 2. de An. C. 4. T. 26.
 Excipis Damon in Corpore *verè comedit & bibit.* E. etiam nutritur. R. con-
 cedendo prius, secus ac facit Thomas P. 1. Q. 51. Art. 3. & cum eo Gilbertus
 Voëtius, qui ad comestionem veram tria requirit, *Masticationē, cibi in sto-*
machum injectionem, & concoctionem s. digestionem. Cum itaq; ultimum
 potiss. requisitum absit, negat Comestionem veram, negamus posterius.
 Nulla hic est Consequentia, quia Conversio Cibi in substantiam Comeden-
 tis & inde orta nutritio non pertinet ad formalem rationem Comestionis.
 Agroti procul dubio verè comedunt, licet vel maximè Cibum ne per qua-
 drantem horula apud se retineant. *Kακοί, μαχοί & ἀργοί* laborantes
 strenuè edunt, non tamen Cibum, utpote non digestū satis in substantiam
 suā convertunt. Hinc Form. Ratio comestionis consistit in *injectione ci-*
bi in Corpus, non vero in concoctione & digestionem. Ex quo patet non omne
 statim, quod comedit, nutriri. (2) *Ibi demum verum & prolificum est se-*
men, ubi ex utraq; parte Agens est liberum consensumq; habet liberum (ap-
 positum non determinate necessario sed potissimum coacto) & potentia
 vegetandi est instructum. Neutrum verò obtinet in fictā generatione,
 Daemonis cum Sagis. E. Non posterius quod per se patet. Nec prius p.
 quia id constat ex inutilitate generationis in hunc si altera pars non con-
 sentit; parum ex experientia, testantur enim Sagæ sic Daemonibus suis
 comparata esse quæ putantur virilia, ut sine sensu maximo doloris præ-
 vastitate rigoreque nimio admitti non possint Conf. Remig. Damon.
 L. 1. C. 6. p. 27. tantum E. ab eo consentiat Congressu Diabol. Saga, ut po-
 tius vel maximè repugnet. (3) *Ibi verum Semen est ubi sunt vera & natu-*
ralia vasa seminalia verumq; Membrum genitale. In Damone neutrum est.
 E. Maj. constat, quia semen etiam si de cæteris prolificum sit, extra naturalia
 sua loca constitutum statim spiritus vitales deperdit. Min. prob. quā po-
 sterius. Quia non habet verum corpus N. E. nec vera & naturalia Vasa se-
 minalia. Quā posterius ex Confectione Sagarum propriā, quam vide sis
 apud Autores cit. (4) *Ibi verum semen est, ubi datur verum Corpus Or-*
ganicū. In Damone non E. Dicis hic esse neg. Minorem, quia Damon possit
 congregi. E. R. (a) præsupponenda varia Corporis Organici acceptio.
 Potest n. signi. care (a) tale corpus quod exclusā verā aliquā misc. bilium
 commixtionē a formā intrins. proveniente, compactum est ex unā potissi-
 mum

mum materiâ simpliciter impurâ, referens quidem imaginem verarum partium organicarum, quæ tamen genuinâ dispositione & actibus vitalibus destituntur. (b) Corpus cum variis Accidentibus & disposit. in diversis materiæ partibus, quo sensu competit rebus propriè non viventibus v.g. lapidi. (c) Dispositiones proximas & immediatas ad vitam ratione Actus 1. informationem verò materiæ legitimè dispositæ & perfectè mixtæ proveniente ab Anima, ratione Actus 2. Conf. Roder. de Arriag. C. Ph. Disp. 1. de An. Sect. 1. n. 9. p. 424. Ultima acceptio est h. l. (2. Jam dicimus neg Consequentiam. Quia ad eum sufficit Corpus org. primò sensu acceptum, quod est improprie tale; Nec aliqualis similitudo potest solvere negotium. Vid. Con. Li Arist. de G. q. 1. Art. 7. p. 72. (5.) ut reliqua reticcam, *ibi verum semen est, ubi ob Individuorum decadentiam, sui similis ad speciei conservationem, obtinet productio.* In Demone non E. Min. facillimè constat, quia Spiritus fin. à parte post sunt aterni Maj. prob. quia illi tantum Naturæ quæ naturaliter aliquando ad interitum vergit, Sapientia divina tale medium constituit, quo possit se, si non ab individuorum, tamen à Specierum corruptione liberare. Dicis, his probatur saltem quod Demon non habeat verum semen per Naturam, quod concedo, poterit tamen illud habere furto sublatum aliis. R. prius concedimus, quid verò de posteriori sit habendum mox in ⑥. 2. videbimus. 3. Ab Absurdo. Si Damon cum Sagis verè generat, (a) Verus erit pater, Conjux atq; Maritus (b) Deus eidem coinfluxum præstabit. (c) Corpus non-org. organicas edere operat. &c. Sed posterius est falsum E.

⑥. II.

Demon etiam cum Sagis non potest generare per Semen aliundè surreptū. Contra Ghirlandum Bod. Conimbr. &c.

κατα θ.

SI per Semen aliundè sublatum Damon cum Sagis generat tunc Semen istud debet esse (a) *Prolificum, Spiritus vitales continens.* (2) *Calidum.* (3) *ut reliqua non tangamus, Animatum.* Sed falsum est posterius E & prius. Consequentiam Majoris ex supra dictis in confessis esse puto. Minoris 1. Membrum utpote satis clarum illustro (a) quia Semen surreptum est extra sua naturalia vasa, undè vis prolifica & πλαστικὴ ob spiritus unitatem & volabil. facillè expirat. (b) *Verbis Carpzov c. 1. Qv. 49. n. 35. p. 323.* Ubi inquit *Ex Satánico congressu ne quidem ex alterius semine, quo Damon fortè abutitur Prolem nasci posse; facillè concesserim.* Neg. enim

semen à Diabolo aliundè acceptum extra naturalia sua receptacula vim vi-
talem retinere potest. Nec item semen prolificum à Demone tantâ celeri-
tate perfertur, ne id. n. via Spiritum vitalem & calorem, sine quo tamen
nulla procreandi facultas, amittat, unde licet vel maximè eo momento quo
Mulier ad concipiendum maximè est disposita, illud muliebri semini com-
misceat, nulla tamen gignendi causa esse potest, quæ plura desiderat ad gredia-
tur Remig. Damon. l. c. per Caput integrum. 2. M. prob. ex Constanti omnium
Sagarum confessione quam cum radio nolo citare Conf. post Re-
mig. jam modo cit. Wierum in præst. Damon, L. 2 p. 311. Equibus nuge Thomæ
in 2. dist. 8. qv. 1. Art. 4. dum recurrit ad temperiem à Demone suscitata, per
quam virtus generandi latens in semine viri possit conservari & sic eo inter-
veniente factum cum Saga producere, facile corruunt consule Conimbr. In
Lib. 1. Arist. de Gener. & corr. C. 4. qv. 10. Art. 3. p. 100. Ut enim jam (a) de eo,
an semini viri scerissimè spectato completa ad generandum potentia insit,
nihil dicam. Certè (b) si hoc fieri posset, quàm fecunda monstrorum Ma-
ter tam longo tempore extitisset humanum genus, semine ex feris & bestiis,
permutato, translatoq; ab incubo Dæmone & Mulieris sinui infuso; dis-
serente eruditè Wierol. c. Exciperet fortè quis (1) semen etiam si sit constitu-
tum aliquantisper extra loca sua naturalia & non sit calidum, tamen ex eo
posse aliquid generari censente Alberto Scholiasta L. de Form. Hom. C. 1. qui
expressè dicat: Si semen emissum ad terram poneretur ad matricem, possi-
bile esse quod conciperet, & sæpius contingere, quod in Balneo, ubi vir
sperma emittit, muliere præsentem, ipsa tanquam in coitu concipiat. Sed ô
vanæ mentis vanissima somnia, nugamenta, deliria, non opus est vel quic-
quam ad hæc loco responsi velle adferre, cum absurditate suâ seipsa statim
jugulent. (2) Demonem posse etiam certa receptacula habere prioribus è
quibus est excisum correspondentia exactè, & sic in iis semen fecundum con-
servare. R (a) Hoc quidem facilius dicitur quam adstruitur. Dæmon enim
cum non habeat verum corpus mixtum, nec vera corporis mixti vasa ha-
bebit. (b) quomodo E. in eis semen fecundum conservabit? Reliqua mitto.
Excipis, ad minimum tamen impedire poterit, quò minus Spiritus vitales &
calor exhalent, per calorem alium scil. solarem influentem. R & hoc nega-
mus, quamvis enim calor influens possit impedire, quò minus exhalet ca-
lor è semine dum est in suis genuinis vasis & Corpore N. (positis aliis ad
huic necessariis requisitis) non tamen id præstare potest in semine extra va-
sa constitutò. (3) Demonem posse ad minimum suscitare semen Sage semine
immij-

*immisso & sic prolificum reddere vel saltem prolificum fieri, cum dicto com-
mixtum posse. & imo potius invertere & dicerem, Semen istius modi immis-
sum non suscitare semen mulieris prolificum, sed potius illud destruere. 3.
M. prob. (1) Q. Nec ante congressum nec in congressu viri incubi cum Da-
mone succubo est Animatum, illud nec post congressum in Damone erit ani-
matum. At qui semen viri communicatum Damoni: Major est extra con-
-oversiam, Min. prob. (a) quia Deus non determinatè Viri semini
sed viri & mulieris simul benedictionem multiplicativam secun-
dum speciem addidit. (b) quia Semen ante & in generatione, nisi conjun-
gatur cum alio semine est & manet pars hominis, vel cum eo conjuncta
vel disjuncta. Si conjuncta, est animatum per Animam totius, si disjuncta
totius deperdit novam autem non accipit, quia est & manet quid incom-
pletum. (2) Ex prioribus M. quia nec prolificum est nec spiritus vitales habet,
qui sunt Animæ vehiculum. Reliqua Argumenta jam linquo.*

©. III.

*Partus s. rectius Effectus monstrosi quos vocant, Elben/
Wöse Dinger & Cambiones, non à generatione intercedente inter
Daemonem & Sagas proveniunt, sed à Damone tantum efforman-
tur & ab ipso moventur. Contra jam modò citatos.*

Kata 9.

I. **M**embr. prob. (a) indirectè; quia hic omnis exulat generatio Ergo & Ejus
Effectus, quia sublata causa destruitur effectus inferi (b) directè, quia
istiusmodi effectus nec referunt formam hominis nec Daemonis, nec utriusq;
simul, etiamsi etiam quādam urges mixturam. Non illius, quod per se patet;
Nec istius (nisi admittas infantes supposititios aliis sublatis) quoniam nec ejus
formam habent, nec materiam, nec effectus naturales. Nec hujus, qui iam hæc dum
naturæ planè sunt incompatibiles: Urges: Cambiones omninò referre non raro for-
mam Matris vel infantis alius. Ergo R. (a) sic ita, sed anne tunc statim à Matrè
sunt geniti Daemon potest producere & adsumere corpus alterius corpori simile:
Ergo per generationem (b) aut intelliguntur per Cambiones infantes supposi-
ticii aliunde surrepti, aut noviter efformati. Illos quidem formam Matris, cui
supponuntur, referre posse concedo, sed quid hoc facit ad rem. Ergo proveni-
unt à generatione Daemonis & Sagæ. Hos verò genitos esse formamq; Matris u-
tramq; int. & ext. referre, nego (c) & quamvis non raro etiam posteriori sensu
accepti formam saltem externam referant, non tamen exindè illius statim sunt
effectus per partum editi, tum quia Daemon ex eā materiā ex qua ipse constat
ipso potest producere, tum quia eam, quam vult eidem formam non nequit im-
primere, quo eo melius Sagæ in opinione fallantur.

2. M. prob. (a) quia Daemon ante partum istiusmodi factus monstrosos quos Elben
vocant, adducit, E, qui prius efformavit. Potest itaq; nonnullos in uterum immi-
tere,

re, qui deinde numero se multiplicare possunt. Conf. Carpz. c. l. q. 50. Sent. 21. Ubi ex Diabolico ore eructavit talē materiam ē quā Ebenel bōse Dinger produci. (b) Quia effectus eius modi venenati, nocivi ac diabolici sunt & ratione constitutionis & ratione resolutionis E. unicē à Diabolo ex tali materiā venenatā, quā Mulieris esse non potest, nisi fortē & particulā quandam ad eam adsumat, producantur. Ratione prioris, quia inferuntur carni & Brachiis hominum, ut iis attrahatur nocumentum. Ratione huius, quia Resoluti & terrā de mandati transgredientes laesere. (c) Quia effectus istius modi pleriq; moventur, non verō semper per formā informantem E. per adfidentem, quā est Diabolus. Et de Cambionibus quidē proprē dictis nullum est dubium, de effectib; verō bufonibus & serpentibus similibus videtur maioris. Sed esto, habeant & hi quandam formam, extrinsecus tamen moventē Dæmonē, ob Dæmoniacos effectus non excludunt. Conf. eund. Carpz. Remig. & alios.

©. IV.

Imo Dæmon ne quidem istorum Effectuum, ut per generationem producti esse debent, causa Moralis est. Contra Con. & alios.

Katz 9.

1. **Q**uia nulla planē datur generatio terminativē spectata inter Dæmonem & Sagas, nullus ex eā verus proveniens effectus. Quomodo E. utriusq; erit causa moralis, cum nulla fermē causa sit. Negato genere negatur species. 2. Quia hunc effectum à Diabolo genitum esse (vera generat.) iudicio prudentum eidem non tribuitur. (3) Quia, etiam si non rarō istiusmodi effectus monstrosus, existat Suasor ac hortator, non tamen effectus ille est in potentia causā physica. E. Excipis (a) Dæmon tamen applicat agens ad patiens sciendo scilicet opportunum concipiendi tempus, ubi celeritate quadam advolat & sublatum semen applicat. R. (a) Quamvis Dæmon videatur applicare agens ad patiens, nullus tamen sequitur effectus. (b) quamvis Dæmon sciat concipiendi opportunum tempus, non tamen semen ita prolificum retinere potest, ut mixtum cum alio semine generationem efficiat. Scit Diabolus quomodo morbi curari possint, non tamen eos curare ilico potest &c. Excip. (b) licet ex surrepto semine genitos dici filios vel filias eorum unde semen decisum Dæmon surripuit. Diabolus verō, non ipsi, hoc semen applicat Ergo R. hoc petit principium, negamus enim vel quicquam ex istiusmodi semine generari posse. Urges (c) Dæmonem vi quadam posse calorem & Spiritus vitales in semine conservare, ita ut postmodum exinde sequatur effectus. R. (a) Semen extra sua genuina loca statim eos amittere & Corpus Diaboli adsumere frigidissimum esse evicimus. (b) si itaq; Dæmon Spiritus istos per vim quandam restaurat, producit novam feminis formam & sic non moralis sed physica causa erit, quod absurdum. Sed ulterius non licet.

Agimus itaq;.

Soli Deo Gloriam!

✠ (o) ✠

